

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztőség

és kiadóhivatal:

Nagyenyedi
Könyvnyomda és Papír-
árugyár részvénytársaság
Főter 38. szám alatt.

hova egy a lap szellemi részét illető
közlemények, mint az előtti
zések és hirdetések bér-
mentesen küldendők.

Kéziratok nem adóznak vissza.

Előfizetési feltételek
helyben házhoz hordva vagy vidékre
postán küldve:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Hirdetések díja:
centiméterenként 3 kr. Kereske-
dők és gyárosok külön árkedvezmény-
ben részesülnek.

Bélyegdíj 30 krajczár.

Nyilt tér sora 20 kr.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

A király.

Vannak emléklapok, amelyek jelentősége felülemelkedik a mindennapi krónikán s nem a hozzájuk fűződő történelmi emlékezés adja meg nekik az igazi reliefet, hanem a szorosán vett emberi vonatkozás.

A mi szeretett királyunk pénteken ünnepelte felszázados uralkodói jubileumát. Nem a történelmi emlék az, mely e napon megragadja lelkünket, hanem a tisztelet, a hódolat és rajongó szeretet érzete az ember iránt, akit a végzet kimagasló polczra helyezett s akit uralkodói s emberi erényei messze fölül emelnek a mindennapi. Egy nagy korszakot töltött be élte hivatalából s a magyar nemzet nem e korszak kiindulási pontjára szegi tekintetét e pillanatban, hanem e korszaknak azokra a mozzanataira, amelyek a király és nemzet szívét és érzéseit egybeforrasztották.

Nem napot és évfordulót tekintünk, nem eseményt ünnepünk, hanem királyunkat. S midőn hálaima kel a magyarok ajkain, a nemzet fölött örökös isteni gondviselésnek szól az, amely ezt a királyt adta nekünk s ennek a királyunknak hosszú életet adott, hogy népeit boldogíthassa.

Érezzük e pillanatban mindnyájan, hogy nem a korona az, amely valóban uralkodóvá teszi az uralkodót, hanem a népek szeretete. Nem a trón fénye emeli az uralkodói méltóságot, hanem a hódolat és ragaszkodás, mely a nemzet szívéből a trónra árad. Mert csak ott ragyog egész teljességében a trón fölséges varázsa, ahol az uralkodó szívében a nép s a népek szívében az uralkodó lakik. A kölcsönös szeretet és bizalom kapcsolhatja csak szétválaszthatatlanul össze az uralkodót népével. S ez a szent kapocs — a szeretet és bizalom kapcsa — fűzi a magyar királyt a magyar néphez s a magyar nemzetet koronás királyához.

Bánatban és örömben együtt érez a király és nemzet. Átérik az átszenvedik egymás baját s együtt örvendenek együtt ünnepelnek, ha a boldogság verőfénye derül rájuk.

Nekünk, magyaroknak, minden bajunkban vigaszul, minden szenvedésünkben segítségül áll fölöttünk a szerető király. Jó és balszerencse közt támaszunk és védőnk, vigaszunk és reményünk, bíránk és atyánk. S viszont, midőn jöttek a sors nagy csapásai, amelyeknek terhe alatt összeroskadt a királyban az ember, — ott volt király mellett a vele együtt szenvedő, az őt rajongással szerető magyar nemzet.

Nem rideg kötelességből hódol a magyar királynak, érzése nem a merev lojalitásból fakad; az alattvaló hódolatának és szeretetének tiszta forrása, az őszinte szeretet és nagybecsülés.

A magyarok fohásza száll ma az ég felé, hogy a

nézetek fölött örökös isteni gondviselés tegye boldoggá a királyt s tartsa meg sokáig mindnyájunk boldogságára, mindnyájunk vigaszára. Mert a király boldogsága a nemzet boldogsága, az ő élete a nemzet élete.

Vizakna az obstrukció ellen.

Vizakna város polgárai a képviselőházhoz a következő feliratot intézték, amelyet Zeyk Gábor, a város országgyűlési képviselője, fog benyújtani.

Melyen tisztelt képviselőház!

Alulírottak, Vizakna rendezett tanácsu városnak lakosai és a vizaknai választókerületnek polgárai, figyelemmel kísérvén a politikai élet újabb eseményeit és így a képviselőháznak tárgyalásait is, arra a szomorú tapasztalatra kellett jutnunk, hogy a parlamenti élet olyannyira elfajult, hogy ha tovább is ebben a mederben halad, nemsokára elérjük az osztrák Reichsrathnak bizonyára nem nagyon ohajtott színvonalát. És parlamentáriszimusunk, mely eddig a külföld előtt csorbítatlan tekintélynek örvendett, elveszti jó hírnevét, ami által egész nemzetünk szenved károsodást.

Ezért azzal az alázatos kéréssel járunk a tisztelt képviselőház elé, méltóztassék oda hatni, hogy e kellemetlen viszonyok megszűnjenek és méltóztassék módot találni, hogy a nemzet érdekeiben nagy és felelhetetlen érdemeket szerzett báró Bánffy Dezső kormányelnök ur ne lehessen hivatalos és parlamenti tevékenysége közepett oly személyes inzultusoknak kitéve, amelyek nem azt sértik, aki ellen irányozva vannak, hanem nézetünk szerint sértik a magyar alkotmányos élet jó hírnevét és tekintélyét.

Maradtunk a mélyen tisztelt képviselőháznak
Vizaknán, 1898. nov. 24.

alázatos szolgálai:

Borbáth Pál vizaknai református pap és szabadalvú pártelnök, dr. Szöcs Géza kir. főgimn. tanár, Vizakna város képvis. tagja, Szabó Albert mk. sőbányahiv. főnök, képviselői tag, id. Szöcs Sándor volt országos képviselő és városi képvis. test. tag, Szöcs József polgármester, Deeszy V. Boldizsár volt 1848/49-diki honvéd-tüzérhadnagy, választó polgár, Albu Miklós választó polgár, Pávai József városi pénztárnok és választó polgár, Brandoch Frigyes városi ellenőr és választó polgár, Kovács István választó polgár, Sisszel Albert választó polgár, Herepei Károly rendőrkapitány, Böjti Sándor választó polgár, Kovács József választó polgár, Takács István választó polgár, Bogáti József választó polgár, Gál József választó polgár, Löwy Hermann választó polgár, id. Ambrus Sámuel, Ambrus Károly ta-

nacos, Dollay Albert választó polgár, Deeszy Varga Árpád választó polgár, Takács Béla v. p., Fekete József városi számvéve és v. p., Pascu György v. p., Koneza Lajos városi jegyző, Gál József, Kronberg Gyula, ifj. Reithoffer Alajos, id. Reithoffer Alajos v. p., Ferencz Károly v. p., Major Mózes v. p., Reissner József v. p., Szilágyi István v. p., Bogáti Péter v. p., Csalah Kálmán nyug. p. őri főbiztos, Haró János, Ambrus Lajos v. p., Bogáti Gergely v. p., Ács András v. p., Bogáti István v. p., Horváth Sándor v. p., Balika Ferencz v. p., ifj. Böthy János v. p., id. Böthy János v. p., Bogáti Zsigmond v. p., Bogáti Péter v. p., Ács János v. p., Bogáti Ferencz v. p., Gruber István v. p., Takács József v. p., Kovács János v. p., Rózsa Ferencz v. p., Tomanitsch Ferdinand, Billes János v. p., Ambrus Károly v. p., Bogáti János, id. Huzó Sándor, Gaál Sándor, Huzó József, Horváth Sándor, Huzó János, Hoffinger Mihály, Koppándi István, Koppándi Mihály, Koppándi Péter, Koppándi András, Koppándi János, Jakó István, Huszár J. ifj., Kovács György, Koppándi Mihály, Galli Károly, Krizbai István, id. Jakó Pál, Szemczát Fábán, ifj. Ambrus Sámuel, Himler András, Budovszky János, Huzó Sándor, Jakó Ferencz, Dálnoki József, Kertsed József, Vilhelem Imre, Hermetzi Mihály, Hermetzi József, Vilhelem Sámuel, Székely János, Székely Ferencz, Márkel János, Székely István, Székely János, Zöldi József, Papolczi Imre, Vesmáss János, Tóth András, Jakó Imre, Márkel Sándor, id. Turózi Imre, Major Ferencz, Lakatos György, Takács János, Vulkán János, Zöldi József, Vulkán Dániel, Várady Elek, Frink Péter, Takács István, Nagy Bálint, Székely Sándor, Tóth János, ifj. Székely János Tóth Ferencz, Deeszy V. Gábor, Szentimrei Mihály, Hermetzi Lajos, Cosocár Sava, Veszely Henrik, Lada Bálint, Oprisor Nicolaie, Fekete Péter, Czekes István, Ács Sándor, Koppándi Lipót, választó polgárok.

Uralkodói jubileuma.

Vezércikkünk méltóan jellemzi december hó 2-ának jelentőségét. Nagy-Enyed város polgársága is sietett e napon, hogy hálájának, ő Felsége iránti rajongó szeretetének külsőleg is méltó kifejezést adjon. Az egyes hatóságok, testületek és egyések már d. e. 10 órakor gyülekeztek a vármegyeházára, honnét Zeyk Dániel főispán vezetésével vonult fel a diszes menet előbb a róm. kath. majd a református templomba. Dél-előtti 9 órakor a g. kath. templomban volt háláadó isteni tisztelet, melyet Boér Áron gör. kath. lelkészünk tartott meg és melyen Kovács Gyula polgármesterrel az élén a városi hatóság, a vármegye küldöttsége és

TÁRCZA.

A Martinuzzi-kastély.

Hol mint gyermek annyi derűs
Perczet éltem
Nap nap után csappangó, vig
Kedvtelésben —
S hol hajdanán annyi baglyot
Parittyáztam:
Üdvözöllek büszke kastély
Vigan, miként hajdanában.

Vigan . . . vigan . . . de hát azért,
Tudja Isten,
Mintha minden megváltozott
Volna itten.
Nézlek, nézlek . . . s megdöbbenve
Ugy találok:
Megváltoztál nagyon-nagyon
Derék, öreg, jó barátom.

Roskadt vagy már, szörnyen meg is
Öregedtél,
Csak a gyom több udvarodon
Éveidnél.
Gondot immár senki . . . senki
Nem visel rád —
Öreg korban nem kérdik ám
Senkinek a bűjät-gondját.

Bizony egykor másmylen nép
Lakott itten —
Megbecsültek Tégedet ám
Illendően.
No de azok a daliák
Sirba hullván,
Réges-régen tovaszálltak
A csillagos Hadak utján.

Öreg vagy már, alig lézengsz
A világon, —
Meg-megrokkansz immár itt is,
Ott is, látom.

S a rossz népség, ahelyett, hogy
Fölsegítne:
Siettetni elmulását,
Haldoklásod szinte, szinte . . .

Megbolygatják, széjjeldobják
Romjaidat —
Elföldelnek immár öreg
Voltoád miatt.

S hol én egykor bagolyfészket
Parittyáztam:
Ott fogsz állni, régi fénynek
Sötét sirhalmává váltan.

Sirba dülő öreg kastély,
Isten hozzád!
Halálcsöngőd gonosz kezek
Már meghuzzák.
Bús sirását, zokogását
Szinte hallom —
S könyes szemmel nézek végig
Ezen a bus, nagy sirhalmon . . .

Pakots József.

számos polgár vett részt. A róm. kath. templomban pontban 10 órakor vette kezdetét a hálaadó isteni tisztelet, melyet Deli Ödön házfőnök czelebrált fényes segédlettel. A templom ez alkalomból egészen megtelt ünneplő közönséggel. Ott voltak a vármegye összes tisztviselői Zeyk Dániel főispán és Csató János alispánnal az élükön; a helyben állomásozó honvédszázalaj és kir. csendőrség tisztikara és legénysége; az összes hatóságok, testületek, Nagy-Enyed város hatósága és tisztikara Kovács Gyula polgármesterrel az élén és városunk számos polgára. Az isteni tisztelet végével az egész ünneplő közönség az ev. ref. templomba vonult hol Szilágyi Farkas ev. ref. lelkes tartott egy igen szép alkalmi imát.

Mint bennünket vidéki tudósítónk értesítenek, a mai napot vármegyeszerte mindenütt fényesen ünnepelték meg. Minden helyen hálaadó isteni tiszteletek tartattak és a vármegye egész közönsége hálatelt szívvel kérte a mindenható, tartsa meg soká szeretett, áldott jó királyunkat.

Levelezés.

A Martinuzzi-kastély.

Alvincz, 1898. decz. 2.

Közel négy százada merült el az Idő oceánjába, amióta a híres kályhafűtő barát azon a bizonyos szomorú éjjelen elszállott oda, ahol bizonyára már nem gyötrik tovább államferfiú gondok, német és török intrikák.

Közel négy százada ennek s az a földi hajlék, mely utoljára fogadta be a nagy embert, mint élet, romjában bár még most is itt magashik előttünk csupasz, megrongált, mohás falaival, mint szomorú, de fenséges emléke annak a szomorú, de dicsőséges kornak.

Mert bizony rom már a Martinuzzi gyönyörű kastélya. Nem olyan rom, amelyen az idő lassu munkája végzi a maga romboló művészetét, hanem olyan épületrom, amelyen mintha erőszakos kezek nyomait látnók.

Hiszen jól emlékszem, alig másfél évtizeddel ezelőtt, mikor mint gyermek magam is végig kóboroltam az öreg kastély pókhálós termeit, még részeiben is annyira ép volt, hogy lakható szobák voltak benne.

Emlékszem, hogy urnapi körmenetek alkalmával a processzió a kastély kápolnájába is elballagott és bizony-bizony ez a kápolna éppen nem tette a düledező épület hatását. Vörös bársonyhuzatu kényelmes székek voltak benne s a falakon értékes olajfestésű képek.

Hanem ennek már néhány éve s azóta, tudja Isten, mintha szemlátomást omlának szét. Mint a nagy beteg, ki perezről-perezre fogy s csak árnyéka lesz végtére önmagának.

A kápolna is eltűnt, s az a szoba is, amelybe Eötvös József bárót szállásolták be minisztersége idején egy látogatása alkalmával, csupa rombalmas. Érdekes, hogy ugyan ebben a szobában tartották a zsidók istentiszteleteiket, amíg mai templomukat felépítették. A komikum a dologban az, hogy Urnapkor a katolikus pap is ugyanazon fedél alatt misézett, a mely alatt zsidó kollégája imádkozta a talmudot. Csak éppen egy-két szoba választotta el őket egymástól.

Hanem a legszomorúbb az, hogy a kastély a maga egészében is a tökéletes pusztulás képét mutatja. Egy-egy épületszárny folytonosan omlik; a fedélzet, mely zsindelelyből van, az esőzéstől elkorhadt. Ugy mondják, hogy ez a fedél valamikor cserépből volt, de hát gondos kezek fölcserélték zsindelelyre. Sapianti pauca!

Az épület nyugati szárnyából már csak egy pár csupasz töredezett fal meredez az égnek: csupa rom mindenütt. A fölépítő, mely néhány év előtt még egész használható állapotban volt, most úgy meg van rongálva, hogy előbb-utóbb a feljárás az emeleti részekbe veszély nélkül nem fog megtörténhetni.

Két emeleti lakásban pedig éppen akkor tépték föl a padozatot, mikor egy budapesti ismerősömet vittem a kastély megtekintésére. Megkérdeztük a deszkákat fölfeszítő oláhoktól, hogy mitől jó a munkájuk, s kérdésünkre azt a lakonikus feleletet nyertük, hogy hát „a malom részére kell, marog la domnu.”

Az udvar keleti, észak-keleti részét hatalmas bástyafal fogta körül néhány év előtt. Most már ennek is csak a nyomait látjuk, mert hát ez a nagy, mészkövekből épített fal meg a patak gátjának felemelésére kellett, marog la domnu. És így tovább.

Ennek a bástyának a lebontása volt még a legveszedelmesebb merénylet, melyet az öreg kastély ellen elkövettek. Ezen az oldalon t. i. mély árok veszi körül a kastélyt, amelyben rendszeren piszkos posványvíz van. Ez a víz a Maros tavaszi kiöntései alkalmával rendszeren annyira megnő, hogy fölcsap egészen a bástyafal közepéig. Most, hogy ez a fal is modernebb építmények alkatrészévé devalválódott, a víz egész kényelmesen elöntheti a kastélyt s évről-évről hozzájárul a pusztításhoz.

Bizony-bizony nagyon szomorú dolog, hogy egy ilyen

történeti műemlék számba menő épület így pusztuljon el szemlátomást napról-napra s az a hely, a melyhez hazai történetünknek egy jelentős darabja fűződik, a piszoknak, dudának legyen tanyája.

Hiszen Olaszországban egy történeti nevezetességű fal kedvéért napi járó földet tesznek meg, pedig hát igazán semmi látni való nincs rajta, míg minálunk ezt a monumentális, gyönyörű épületet, amelyet hozzá még egy hirneves pápi ember vére szentel meg, veszni engedni éppen az a birtokközösség folytán együvé tartozó osztály, melynek tagjai kegyeskepű méltóságos kanoonokok.

Lesújtó példája ez a részvetlenségnek és közönyösségnek, s látva ezt, keserűen kell kacagnia az embernek, ha valaki még nemzeti kegyeletről beszél manap.

Alvinczi Jogász.

Alvincz, 1898. november 30.

Engedje meg a tekintetes szerkesztőség, hogy a szegénysorsu iskolásgyermek javára Alvinczen rendezett november 27-iki sikerült tánczestélyről beszámoljak.

Szerencsés fogásnak mondhatom, hogy az alvinczi ifjuságnak a szokásos Katalin-napi estély, védnököül Pongrácz Géza közszeretben álló főszolgabíránkat sikerült megnyernie.

Ennek köszönheti az ifjuság azt az Alvinczen ritkának nevezhető „feleséget”, mely a szegény gyermekeknek karácsonkor nem csekély örömet fog szerezni.

Mondanom sem kell, hogy a terem felette kicsinynek bizonyult. A szép számmal megjelent közönség ennek dacára kivilágos-kivirradtig együtt maradt s jól mulatott a szépen díszített kicsiny teremben is.

Jelen voltak: Tankó Józsefné, Székely Lehelné, Kolozsy Györgyné, Nagy Sándorné, Butyka Endréné, Waller Dénesné, Tischler Jakabné, Nussbaum Rózalia, Bardócz Ida és Róza, Székely Ilka, Klein Ilma, Dervadellin Berta és Malvin, Stern Frieda (Gyulafehérvár), Lázár Mari és Helén (Gyulafehérvár), Kiss Mari és Olivia, Csernusák Róza és Teréz, Tankó Irma, Kolozsy Zsenni, Apáthy Sarolta, Hirsch Mina, Wald Debra, Zuckerberg Száli, Kovács Mariska, Schlesinger Róza, Kovács Aranka, Vincze Anna, Herzlinger Zsenni, Illér Berta, Molnár Ida, Kór Róza, Biró Róza stb. kisaszszonyok.

A négyeseket mintegy 40 pár tánczolta s igazán dicsérendő a rendezőség minden tagja azon buzgóságért, melyet az est érdekében kifejtettek.

Igaz ugyan, hogy többen maradtak el az estélyről olyanok, kiket legalább a jótékony cél oda vezérelhetett volna, amde hiába, a társadalmi életet Alvinczen újja teremteni, ahhoz nagy idő kell, addig is azonban sok ilyen mulatságot kívánunk magunknak, ha lehet, velük, ha pedig nem lehet, nélkülük! J.

Elszámolás.

Alvinczen f. hó 27-én Pongrácz Géza főszolgabíró ur és Ikrich Arnold szolgabíró ur védnöksége alatt a szegénysorsu iskolásgyermek segélyezésére rendezett jótékonycélú tánczestélyen befolyt: Jegyekért 48 frt 50 kr. Felülfizetésekből 17 frt 70 kr. Összes bevétel 66 frt 20 kr. Kiadások összege 36 frt 55 kr. Maradt 29 frt 65 kr, mely összeget a rendezőség Pongrácz Géza főszolgabíró urnak mint iskolaszéki elnöknek a szegény iskolásgyermek részére, karácsonkor való kiosztására, mai napon átszolgáltattott.

Felülfizettek: Pongrácz Béla 5 frt, Zudor Jakab 2 frt 30 kr, Szöcs Károly 1 frt, László Zsigmond, Bodokán Miklós, Fischer Márton, özv. Kovács Károlyné, Tankó József, Benedek Károly, Glück Mór, N. N., Ürmössy Gyula, Nussbaum Jakab, Bardócz Sándor, Bardócz Lajos, Stern Adolf, Fischer Lajos, Deák Gyula, Lengyel Jakab és Klein Mór 50—50 kr, Butyka Ida és Izsák Sándor 30—30 kr, Schlesinger Hermann 20 kr, Dervadellin Ferencz 10 kr. Összesen 17 frt 70 kr.

Fogadják ugy a felülfizetők, mint az igen szép számmal megjelent közönség, valamint Pongrácz Géza főszolgabíró ur, az estély védnöke, kinek nagy részben köszönhető az elért erkölcsi és anyagi siker, a rendezőségnek a szegény iskolásgyermek nevében kifejezett hálás köszönetét.

Alvincz, 1898. november 30-án.

Butyka Endre
pénztáros.

Klein Mór
ellenőr.

Zudor Jakab
elnök

Vegyes hírek.

— **Eljegyzés.** Hollósy István posta- és távirótiszt, ismert nevű író, a napokban eljegyezte Straub Rózsit, özv. Kovrig Tivadarné gáldtói földbirtokos és budapesti háztulajdonos szép és szellemes leányát, Budapest-

Megyénk kedves leányának eljegyeztetéséhez mi is őszintén gratulálunk s ohajtjuk, hogy a szép összekötést megérdemelt boldogság koronázza.

— **Eljegyzés.** Ebergényi Béla m. kir. erdész Topánfalván a napokban jegyezte el Gegesi Bertát Tordáról. Gratulálunk!

— **Érmes világ.** Deczember 2-ika óta a város utczáin minden tizedik ember vörös szalagos emlékéremmel fészit. E naptól kezdve szabad ugyanis viselni a jelenlegi és volt katonák részére Ó Felsőge által adományozott jubileumi emlékérmeket. Még tarkább világ lesz, ha megérkezzek a polgári tisztviselők részére adományozott emlékérmek is, mely esetben sok dombor, avagy homorú mellet fog a kettős kiadása érem díszíteni.

— **Magánvizsgálatok.** A nagyenyedi állami polgári leányiskolában a karácsonytáji magánvizsgálatok folyó évi deczember hó 15-én tartatnak meg.

— **Egy kis figyelmeztetés.** Köztudomású tény, hogy a Bethlen-főiskola és a városi leányiskola szomszedsági viszonyban állanak egymáshoz. Ezen szomszedsági viszonyból kifolyólag természetes az, hogy a nevelők leánykák egy része, ha előadásra siet, a Bethlen-főiskola lakó szobáit magában foglaló front előtt kénytelen elhaladni. De az már nem természetes, hogy ez az önkéntelen séta a serdülő lányokra nézve nem egyszer vesszőfutás legyen. Pedig sokszor az. Nem elég, hogy hangos megjegyzések röppennek utánuk az ablakokban ögyelgő nemes ifjuság részéről, hanem nem egyszer egy-egy darab köpor, kenyérhaj, sőt egy esetben egy virágserép is jutott érintkezésbe kalapjaikkal, ruhájukkal. Az e fajta rüpkésnének sehol sincsen helye s legkevésbé egy tanítészeten s azért hívjuk fel arra a kollégiumi előjáróság figyelmét.

— **Borok denaturalizálása.** Az új bortörvény erélyes végrehajtásának jótékony hatása érezhető már a mi Hegyaljánkon is. Tegnapelőtt Kakkóban 150 hektoliter gyanus bort denaturalizáltak az erre hivatott hatósági közegek előtt.

— **Mózes András,** a kolozsvári unitárius egyház esperesse, a napokban Tövisen, az ottani unitárius hívek részére, az ev. ref. templomban istentiszteletet tartott, melyen részt vettek az összes unitárius hívek és áhitattal hallgatták meg az esperesnek fényes egyházi szónoklatát.

— **Szerkesztőváltás.** A Zalathuán megjelenő „Bánya vidék” című társadalmi hetilap szerkesztését, Spaller József szerkesztő visszaléptével, dr. Karácsonyi Jenő vállalta el.

— **Nyilatkozat.** Alulirt tapasztalván, hogy némely üzletekben, tudtom és beleegyezésem nélkül, nevemre hitel nyitnak, mivel ez uton tévedéseknek, sőt visszaéléseknek lehetek kitéve: kijelentem, hogy csak olyan hitelért vállalhatok felelősséget, amelyet személyesen veszek igénybe. Lázár István kollégiumi tanár.

— **A „Képes Családi Lapok”** című illusztrált szépirodalmi hetilap minden évnegyedben legalább két regényt közöl, tehát egy évben nyolcezt, minden évnegyedben egy külön beköthető regény-mellékletet ad, tehát évenként négyet, minden év karácsonyán minden előfizetőjének, tehát azoknak is, kik ujonan lépnek az előfizetők sorába, karácsonyi ajándékkul egy regényt küld ingyen és bérmentve, azonkívül minden előfizetőnek ki az évi 6 frton felül 80 kr esomagosítási és postaszállítási költséget mellékel, még négy regényt küld elismerés jeléül. Aki a félelv 3 forintnyi előfizetéssel 40 krt küld be, annak két regényt, aki negyedévi 1 frt 50 krnyi előfizetéssel 20 krt küld be, annak egy regényt küld ingyen és bérmentve. Összesen tehát tizenhét regényt ad egy évben azon sok érdekes elbeszélés, humoreszk, ismeretterjesztő cikk-stb.-n kívül, mely minden számát megtölti. A legjobb alkalom, hogy olvasóink rövid idő alatt egy értékes könyvtárra tegyenek szert. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal Budapest, V., Vadász-utca 14.

Közgazdaság.

A régi jó idők.

Nézzük csak közelebbről a gazda által oly gyakran hangoztatott és magasztalt régi jó időt. Igaz, hogy a kisgazda általában nagyobb birtok felett rendelkezett, mint ma, midőn a falvak lélekszáma kétszeresre, háromszorosra emelkedett. E mellett a személyi igények, élelmezés, lakás és öltözködés szükségletei, valamint a bér aránytalanul kisebbek voltak, mint ma; a főterhek csak terménykiadások voltak, melyek a természettel arányosan emelkedtek, kevesebb voltak terhek és készpénzt nem emésztettek. Nem voltak kaszinók, egyletek. A vasutakat sem ismerték a vidéken, készpénzre egyáltalán kevesebb volt szükség s ez okból a gazdaságból is kevesebb termény adódott el, szalma és széna egyáltalán nem, gabona pedig igen kevés, majdnem az összes termés visszakerült újra a szántóföldre.

Könnyen érthető gazda igen megvált az azt mondja ma, hogy hiszi, hogy a régi gyobak voltak, meglehetősen lehetett magának a söt felét is ugaron ürülni, melyet a gyott és nélkülözhet a patakba folyó víz, hogy egzisztenciája folytatható a kis érné-e e század móddal is, melyet 200 év előtt élt e nem, hiszen ez igényeinek sem felel meg.

A szükségletek százada elején arra hagyott területet, melyeket és löher meg a gazda a tr mondott, istállózat hig ürülni felszerül teljesen észszerű a kisgazdának a nyújtson. Ki élet nyekkel áll elő, gyobb terméshozat gazdálkodnia.

Fokozódott tehát már az istállózat sem, hanem műtrágya által elért nagy kielégíthesse.

Tisztán istállózat

tápanyagokban igen

zannak évről-évre

a legcsekélyebb igény

képes fedezni.

C

Sp

Mesmernek óriás

is kezdett érdeklő

szén váratlanul

a delejesség által

tot indítottak ellen

lenitette gyógyító

tette s ki is vánd

A delejességgel

a Schelling-féle

XIX. század első

ségeire irányozták

Csodás kurái ré

Magyarországon h

lingsfürst Sándor,

rendkívül jelentős

társas életében.

A herczeg ere

anyja revisnyei R

és Révay Rozina

A múlt század

élete volt a körös

leg, hogy a nagy

a zene és művés

zene- és énekkar

püspöki rezidenci

élenkítette később

nészei, de az id

Kleinhold ezred

házi színházában

a zenebarát ezred

czeggel. Nevezett

város társadalmi

érte . . . „Ha elke

János királyi ud

estvére végezték

nál . . .”, írja följe

sőbb Bécsben öng

A társaságban k

szelleme által Rev

Gábor volt.

Hoheulohe hercz

és testi tulajdonok

megkérte kezét

sarat.

Reviczky Judith

maradt, amit elé

melyet 1790-ben

ben megjelenő „

című folyóirat s

intézett.

A levelben örvet

módiának és kéri a

„módi dolmánt, a

ujra felöltötték”.

etéséhez mi is a szép összekötés.

Dr. Erdész Topán-Bertát Tordáról.

Óta a város utaságos emlékéremnyán viselni a felsége által adományozott világi díjak részére setben sok dombs kiadású érem

nyedi állami polgárvizsgálatok tartatnak meg. tudomása tény, anyiskola szomszéd. Ezen szomszéd az, hogy a ne- siet, a Bethlen- front előtt kény- zetes, hogy ez néve nem egy- az. Nem elég, utánuk az abla- rol, hanem nem söt egy esetben lapjaikkal, ruhá- sen helye s legke- tel arra a kol-

z új börtörvény sa erezhető már t Krakóban an- alkák az erre hi-

antárius egyház ottani unitárius istentiszteletet unitárius hívek nek fényes egy-

thán megjelenő tilap szerkeszté- ísszaleprevel, dr.

án, hogy nemely nélkül nevére nek, söt vissza- atom, hogy csak amelyet szemé- van kollegiumi

ezimű illusztrált ben legalább két t, minden érne- mellettel ad, esonyán minden onan lépnek az al egy regényt minden előfizet- zolási és posta- gy regényt küld- gy előfizetéssel megyelevi 1 frt annak egy re- sen tehát tizen- lekes elbeszélés, a kivül, mely olva- vtarra tegyenek a kiadóhivatal

al oly gyakran t. Igaz, hogy a t rendelkezett, kétszeresre, há- emélyi igények. etei, valamint a ma; a főtérhek t természettel ará- szerhek és kész- sznek, egyletek. készpénzre egy- ol a gazdaságból a és szena egy- tes, majdnem az oföldre.

Könyven érthető, hogy ilyen viszonyok között a kisgazda igen meg volt azzal a természettel elégedve, melyre azt mondja ma, hogy igen rossz. Nagyon téved, aki azt hiszi, hogy a régi jó időkben az átlagtermékek nagyobbak voltak, mint ma. A régi jó idők kisgazdája meglehetősen ilyen természettel, sőt megengedhetette magának azt is, hogy földjeinek egy harmadát, sőt felét is ugaron hagyja, nélkülözhetette azt az állati ürületeket, melyet a jószág a legeltesnél a legelőn hagyott és nélkülözhetette a nitrogént, mely a hig ürületekkel a patakba fojtt. Nélkülözhetette mindezt anélkül, hogy egzisztenciáját veszélyeztette volna. Mily életet folytathatott a kisgazda ilyen viszonyok mellett? Berényi e század kisgazdája már csak azzal az életmóddal is, melyet a nagyatya folytatott, nem említve 200 év előtt élt elődjét? Bátoran azt mondhatjuk, hogy nem, hiszen ez az életmód már az akkori kisgazda igényeinek sem felelt és felelhetett meg.

A szükségletek és igények növekedése már a jelen század elején arra kényszerítette a gazdát, hogy ugaron hagyott területeit is kihasználja, burgonyát, kapás növényeket és lóherét vetve azokba. E században tanulta meg a gazda a trágyát is becsülni, a legeltesről lemondott, istállóba állatait, sőt hordót is szerzett be a hig ürületek felfogására. Ma már ezen 25 évvel ezelőtt teljesen észszerű gazdálkodás sem elegendő arra, hogy a kisgazdának az újkor igényeinek megfelelő életmódot nyújtson. Ki életmódját illetőleg nagyobb követelményekkel áll elő, mint nagyatya, szántóföldjének nagyobb terméshozamára szorul, tehát jobban is kell gazdálkodnia.

Fokozott szükségleteinek fedezésére nem elég ma már az istállótrágya, meg a hig ürületek felfogó hordó sem, hanem műtrágyákat is kell alkalmaznia, hogy az ezáltal elért nagyobb termés a fokozott szükségleteket kielégíthesse.

Tisztán istállótrágya alkalmazásával — eltekintve a tápanyagokban igen gazdag talajoktól — a terméshozamnak évről-évre csökkennie kell, oly annyira, hogy a legesekélyebb igényű gazda életszükségeit sem lesz képes fedezni.

Csarnok.

Spiritista történetek.

Írta: Floridor.

(Vége.)

Mesmernek óriási praxisa volt, és már József császár is kezdett érdeklődni gyógyítómódja iránt, mikor egészen váratlanul három igen előkelő betege halt meg a delejesség által gyógyító orvosnak. Rögtön vizsgálatot indítottak ellene s miután két comissio is helytelenítette gyógyító módját, minden tekintélyét elvesztette s ki is vándorolt Ausztriából.

A delejességgel gyógyítottak azonban még később is a Schelling-féle iskola magnetizáló doktorai, s már a XIX. század első felében a demonizmus érdekes jelenségeire irányozták a közfigyelmet.

Csodás kurái révén különösen nagy hirre tett szert Magyarországon herceg Hohenlohe-Waldenburg-Schillingsfürst Sándor, aki a huszas és harminczas években rendkívül jelentékeny szerepet játszott Nagy-Várad társas életében.

A herceg ereiben anyai ágon magyar vér folyt, anyja revisnyei Reviczky Judith volt, Reviczky József és Révay Rozina báróné leánya.

A mult században már rendkívül eleven szellemi élete volt a körösparti szép városnak s tudvalevő dolog, hogy a nagy Maecenas, Patachich Ádám püspök, a zene és művészet fölemelésének czéljából udvari zene- és énekkart alakított. Operákat is adtak elő a püspöki rezidenciában s az előadásokat még jobban élénkítette később, hogy abban nemcsak a püspök zenései, de az időközben Nagyváradra helyezett Neukleinhold ezred zenekara is részt vett. A rezidencia házi színházában megjelentek ilyenkor a tiszték, élükön a zenebarát ezredessel, Hohenlohe-Schillingsfürst herceggel. Nevezett tisztikarnak oly nagy hatása volt a város társadalmi életére, hogy egyik mulatság a másikat érte: „Ha elkezdettük a tántót Vasárnap Ferdényi János királyi udvarnok Uram Uri Házánál, Szombat estvére végeztük csak, Ugray József Urambátyánál...”, írja följegyzéseiben egy fiatal Tisza, aki később Bécsben öngyilkos módon vetett véget életének.

A társaságban különösen feltűnt egy szépsége, mint szelleme által Reviczky Judith, akinek első férje Beüthy Gábor volt.

Hohenlohe herceg annyira belészeretett a ritka lelki és testi tulajdonokkal ékeskedő magyar hölgybe, hogy megkérte kezét és természetesen nem is kapott kocsarat.

Reviczky Judith távol hazájától is lelkes honleány maradt, amit eléggé bizonyít egy meleghangú levele, melyet 1790-ben Kupferzellből írt, s amelyet a Bécsben megjelenő „Hadi és más nevezetes Történetek” című folyóirat szerkesztőjéhez Görög Demeterhez intézett.

A levélben örvendezik, hogy újra felderült a magyar módinak és kéri a szerkesztőt, küldetne neki egy olyan „módi dolmánt, a' minőt most a' hazámbéli asszonyok újra felöltöttek”.

Fiába, az 1794-ben született Sándor hercegbe is beleoltotta a Magyarország iránti szeretetet, valamint a mely vallásosságot.

Már a bölcseben Szűz Mária-nak szentelte a gyermekeket és Sándor herceg elvégezven theologiai tanulmányait, 1815-ben pappá szentelték.

Mint müncheni és bambergi lelkész kezdte már csodagyógyításait s első kísérletet egy Schwarzenberg hercegnőn végezte.

Hohenlohe herceg azt állította, hogy pusztán imádsággal gyógyít, de a páciensnek föltétlenül hinni kell, és még kell benne lenni annak az anyagnak, ami a szimpatikus gyógyítást lehetővé teszi.

A betegek tömegesen zárandokoltak hozzá, de miután csodatevő ereje néhányszor cserben hagyta, elkedvetlenedett és Magyarországra, Váradra ment lakni.

Ferencz császár 1822-ben kanonokká, majd 1829-ben nagypréposttá nevezte ki — és a herceg valóban felfedelmi fényvel rendezte be háztartását. Kamásli inasai, szebbnél-szebb, gazdagon aranyozott hintói, a parókás kocsiok, mind általános feltűnést keltek.

Ebédjeinek, estélyeinek hire mezt és a daliás, szép egyháznagy elragadó társalgási, modorával a szó teljes értelmében megbabonázta egész Nagy-Váradot.

Meg itt is gyógyított egyeseket a herceg, többnyire sikerrel, és általában az a hire volt, hogy valami csodálatos összeköttetésben van a tulvilaggal.

A nagyváradi asszonyok különösen szerettek herceg Hohenlohe préposthoz gyönni járn.

Egy izben egyik rokonánál nagy társaság volt együtt s egy nagyváradi előkelő urhölgy, Ferdényi Ferenczné, beszélgetve a herceggel, megjegyezte, hogy legközelebb elmegy hozzá gyönni.

A herceg lekötözöen válaszolt, mire az urnómég egyszer ismétlé:

— Igen, még ha meghalok is, eljövök!

A főpap mosolygott, de mégis megdöbönt kissé, mikor másnap huszára, a János, jelentette neki, hogy Ferdényiné nagyságos asszony nagyon beteg.

Az urnó nem is lett jobban, és oly hirtelen halt meg, hogy rá sem ért meggyönni.

A temetése után való éjszakán egyszerre csak halk mormolást hall ágya előtt a nagyprépost. Éppen olyan volt ez a hang, mint a fülbegyönésé.

Hirtelen világot gyújtott. De nem látott senkit.

Alig sötétült el ismét a szoba, újra hallatszott a mormolás:

— Confiteor...

Hohenlohe herceg most már cöngetett és huszára lámpással kezében lépett a szobába.

De alig ért az ágy közelébe, rémülten felkiáltott, a lámpa csörömpölve hullt ki kezéből és keresztet hányva magára, ismétlé:

— Ferdényiné nagyságos asszony, még a fekete főkötő is olyan a fején, mint ahogy a terítón láttam... gyön hercegségednek...

Reggel a kertész is esküdött, hogy látta Ferdényinét a kertben, amint hosszú, uszályos fekete ruhában ment a préposti lak felé.

Máskor egy előkelő család leányának igérte meg Hohenlohe, hogy ő fogja esketni.

Időközben Bécsbe kellett utazni a hercegnek s értesítette a családot, hogy gondoskodják helyettesítőről.

Mikor eljött az esküvő napja, Hohenlohe sokat gondolt a szép leányra, s még este is foglalkoztatta gondolatait.

Egyszerre csak, mintha hűvös áram csapta volna meg homlokát, hirtelen fölézett a könyvből, amelyből olvasott s maga előtt látta a menyasszonyt, hófehér ruhában, myrtus-koszorúval a fején.

Egy hét mulva hallotta a herceg, hogy a szép lány meghült, tüdőgyulladást kapott s épen azon a napon temették, mikor neki megjelent.

Általános a szellemekben hívőknek az a meggyőződése, hogy kedves halottak kopogás, vagy más egyéb nesz által manifestálják magukat.

Igy hallottam, hogy egy horvátországi földesur kastélyában egy egész éjszakán nem tudtak aludni a vendégek. Kapunyitást, kocsidübörgést hallottak s olyan neszt, mint mikor a koporsót csuszatják a halottas szekérre.

Másnap korra reggel átküldött a falubeli plébános figyelmeztetni a földesurat, hogy tegnap volt édesanyja halálának évfordulója — hogy kár volt meg nem tartani érte a szokásos rekviemet. Másnap a kopogások ismétlődtek s csak harmadnap, mikor a rekviemet végre megtartották, lett a kastélyban csend.

Gyermekkoromban volt egy öreg rajztanárom, aki nagyon szeretett mindenféle csodálatos történeteket mesélni. Természetes tehát, hogy többet hallgattam a Vághegyi bácsi meséit, mint forgattam a rajzont.

Egy izben elmesélte, hogy nejevel vacsoránál ült egy pozsonymegyei faluban, mikor valaki kívülről erősen megzörgette az ablakot.

A szél fujt, söpörte a havat, sehogy sem volt kedve kimenni, de újból erős zörgés rázta meg az ablakot.

Fölkelt tehát s kilepett az udvarra. De hirtelen örvendezve visszafordult s bekialtott nejeinek:

— A nagybácsi Besztercebányáról!

Az asszony is sietett kifelé, de semmit se látott s a férj is csodálkozva vette észre, hogy üres az egész udvar.

Kellemetlen érzések közt tértek nyugalomra, reggel aztán egy hívívő költötte fel őket. Besztercebányáról jött a távirat, amelyben értesítettek, hogy nagybátyjuk előző napon este kilenc órakor meghalt. Épen abban az órában, mikor rajztanárom nagybátyját lakásának udvarán látta.

Az asztalkopogás is szellemet jelent s ezt a módszert a szellemidézésnek mostanáig legjobbának szeretik a spiritisták.

A modern spiritizmus Észak-Amerikából indult ki, s főapostola, aki az asztaltánczoltatást föltalálta, tudvalevőleg egy Voss, illetőleg Fox nevű angolosított német volt.

A spiritizmus a tudomány minden tiltakozása dacára jóvalóságos járványként terjedt el Észak-Amerikában s 1850-ben csak Filadelfiában már 300 spiritiszta kör volt és 1853-ban az Egyesült-Államokban 30.000 mediumot számláltak, sőt a filadelfiai egyetem a spiritizmusnak tanszéket is szándékoztak fölláttani.

Az 50-es években nálunk is óriási divatban volt az asztaltánczoltatás; csak nemrégiben beszélte el nekem egyik kitűnő írónk, milyen szenzáció volt Nagy-Körösön, mikor egy ottani nevelő-intézetben — ahová a város előbbkelő leánykái, így a Beretvás, Farkas stb. családok gyermekei és Arany János, akkori körösi tanár leánya, Juliska is járt — tánczolt az asztal.

Az ottani híres tanári kar, Szilágyi Sándor, Mentovich Ferencz és a többiek mind elmentek nézni, és akárhogy próbáltak is tudományosan megdönteni, az asztal csak mozgott.

Épen így járt egy borsodmegyei előkelő nemes urnál politikai életüknek még csak nemrégiben is egyik kiváló tényezője. Nem hitt a kopogó szellemeknek, míg egy tény meggyőzte.

Egy szép asszony volt ugyanis a társaságban, aki sohasem beszélt előző életviszonyairól. A házior erre vonatkozólag kérdést tett az asztalhoz, amely csakhamar kikopogta, hogy mielőtt erre a vidékre jött, az Alföldön volt jegyese, aki meghalt és G. J.-nak hívták.

A spiritizmus legújabb ténylegese alig 3—4 éves multra tekinthet vissza, de az eredmény sokkal nagyobb, mint ebből következtetni lehetne. Előkelő társaságban nem igen foroghatni maupáság anélkül, hogy spiritistákkal ne találkoznánk; a társalgás témáját is tiz eset közül ötben ez adja. Sőt irodalma is van már nálunk a spiritizmusnak; egyik spiritiszta lap után a másik keletkezik, s könyvek is jelennek meg időközönként, melyek közül némelyek aztán az illető körökben nagy feltűnést keltek. Ezek közé tartozik a Dessewffy Arisztid könyve is, melynek megjelenése ma mindenkinek alkalmat ad arra, hogy a saját spiritiszta történeteivel előhozakodjék.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALÁN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság.

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

3293—897. tkvi.

Árverési hirdetés.

A nagyenyedi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság által közhírré tétetik, hogy Alsó-Fehérmegye árwapénztárának özevgy Marginean Györgyné, Marginean Paraschea, Zsuzsanna és Juána elleni végrehajtási ügyében végrehajtható kérelmére a végrehajtási árverés 100 frt tőke, ennek 1894. évi július 1-ő napjától járó 8% kamatai, jelenlegi 6 frt 65 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvedőknek a felenydi 14. sz. tljkvben A + 1—26. r. sz. a. ingatlanaira 1655 frt megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés 1898. évi december hó 27-ik napján d. e. 9 órakor Fel-Enyed községben fog megartatni.

Árverezni szándékozik, végrehajtható kivételével, tartoznak az ingatlanok beszárának 10% át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételárt az árverés jegerőre váltaután 3 egyenlő részletben 15, 30, 60 nap alatt, minden vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal együtt, a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságánál és Fel-Enyed község előljárásgánál tekintetű meg.

Az elrendelt árverés a fent írt tljkgyökönyvben feljegyezni, végre az árverési hirdetményt törvénytiszta módon közzé tétetni rendeltetik. Miről érdekelt felek értesítettek.

A kir. járásbírósg telekkönyvi hatóságától. Nagy-Enyed, 1898. október 16-án.

A kir. járásbíró hivatalos távollétében

Vincenti,
kir. aljbíró.

666—1898. sz.

Árverési hirdmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a marosújvári kir. járásbíró-ság 1897. évi 1902 számú végzése következtében Weress Sándor ügyvéd által képviselt Jónás Izidor javára órtordosi Szpinán Máté ellen 122 frt 28 kr s jár. erejéig 1898. évi október hó 26-án fogana-tosított kielégítési végrehajtás úján lefoglalt és 430 frtra lecsült 3 ló, 1 ökrszekér, 1 sártés, 5 boglya széna, 2 boglya sarju, egy félig hizott sertés és 8 szekérrnyi csős tengeriből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a marosújvári kir. bíróság V. 310 2—1898. sz. végzése folytán 122 frt 28 kr tökéketelés, ennek 1897. évi április hó 30. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 54 frt 30 krban bíról-ag már megállapított költségek erejéig O. Tordoson végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközölésére 1898. évi december hó 6-ik napjának d. e. 11 órája határidőül kitzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében a leg-többet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Maros-Ujvárt, 1898. évi november hó 19.

Dergán János,
kir. bír. végrehajtó.

1633 1—1

665—1898. szám.

Árverési hirdmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a marosújvári kir. járásbíró-ság 1898. évi V. 302 1 számú végzése következtében Weress Sándor ügyvéd által képviselt Beneték Farkas javára osongvai Naftali (József) Mózes ellen 110 frt s jár. erejéig 1898. évi október hó 25-én foganasított kielégítési végrehajtás úján lefoglalt és 420 frtra becsült 1 lécezes kas, 12 szekér csős tengeri és egy két löerejű cseplőgépből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a marosújvári kir. járásbíró-ság V. 302 2—1898. sz. végzése folytán 110 frt tökéketelés, ennek 1897. évi október hó 1-ső napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 32 frt 25 krban bíról-ag már megállapított költségek erejéig Osongván végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközölésére 1898. évi december hó 7. napjának d. e. 10 órája határidőül kitzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében kész-pénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Maros-Ujvárt, 1898. évi november hó 19. napján.

Dergán János,
kir. bírósági végrehajtó

1632 1—1

Kérje
The Continental
a Bodega Company.
világhírű spanyol és portugál
borait
Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.
Kaphatók az összes finomabb
fűszer és csemege kereskedé-
sekben, valamint poharanként
az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.
Sajátfiók: Budapest
csakis: IV. Kossuth-Lajos és Ujvilág utca
sarkán a Gentry-Casínóval szemben.

1897. 15. 20

Sz. 35—1898. tkvi.

Árverési hirdményi kivonat.

A nagyenyedi kiségitő takarékpénztár végrehajtó javára Dobriú Vaszília nag atóba végrehajtást szenvedő elleni 50 frt tőke, ennek 1892. évi február hó 20-ik napjától járó 8% kamatai, 26 frt eddigi már megállapított, ugy a jelenleg 7 frt 25 krban meghatározott, vala-mint az ezután felmerülő költségek kielégítése végett a végrehaj-tási árverést az 1881. LX. t. cz. 146. §. alapján a gyulafehérvári kir. törvényszék marosújvári kir. járásbíró-ság területén levő ma yar-forrói 158. sz. tkvben. A + 1. 3—11 rendszám alatt felvett s Dobriú Vaszília nevében álló 283 1, 283 2 hrszámu éház és kertre 160 frt kikial-tási árban külön és a 365 1, 847 2, 1269 1, 1830 1, 1918, 1997, 2299 1, 3146 és 3422 1 hr. számu ingatlanokra 145 frt kikialtási árban ismét külön elrendelt.

Az árverés 1898. évi december hó 24-ik napján délelőtti 10 óra-kor Magyar-Forró község házával fog megtartatni, mikor is fennüi ingatlanok a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók végrehajtó kivételével, tartoznak a kikial-tási ár 10% -át készpénzben vagy a 3333 88. M. számu rendelet 8. §-ában felsorolt óvadékképes értékpapirban az árverés megkezdése előtt a kiküldött közehez bántapénzül letenni, vagy annak a bíróság-nál történt előleges elhelyezéséről az elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró-ság telekkönyvi hivatala.

Maros-Ujvárt, 1898. szeptember 8-án.

Csegezy,
kir. járásbíró.

1635 1—1

MINDEN SORSJEGY UTANFIZETÉS NÉLKÜL
MIND A 6 HUZASON JÁTSZIK.

UJSAĞIROK SORSJÁTÉKA

5 NYEREMÉNY 100.000 KORONA ÉRT.

5 NYEREMÉNY 20.000 KORONA ÉRT.

AZ ÖSSZES NYEREMÉNYEKET KIVANATRA 20% LEVONASSAL.

AVALLALAT KÉSZPÉNZBEN VISSZAVÁSÁROLJA.

EGY SORSJEGY ÁRA 1 KORONA

Huzás föltétlenül már jövő hó 4-én.

Sorsjegyeket ajánl: Kiségitő Takarékp. R.-T.

EGÉSZEN FRISSEN ÉRKEZETT.

Mint több legelőnyösebben ismert magyar öntöttvas-kályha-gyárnak bizománysa, ajánlok öntöttvas-fűtőket eredeti gyári áron 3—140 o. é. frtig, főző tűzhelyeket 5—40 o. é. frtig, bádog takaréktűzhelyeket 5—40 o. é. frtig, füstcsöveket, platteneket legolesóbban.

Nagy választékban **asztali, szalon- és éjjeli lámpákat**, minden képzelhető **olcsó** áron, valódi **császárolajat** és tisztított **amerikai petroleumot**, melyek **égő gyufától** sem robbannak fel.

Friss töltésű savanyuvizek mindig raktáron vannak.

Borszéki, Salvator, Előpataki,
Karlsbadi, Giesshübli, Marienbadi,
Valódi **Nieder-Selters, Rákóczi keserűviz,**
Magyar **Margit** „

Mint a hírneves budapesti Dietrich cég bizománysa, van szeren-csem tudatni, hogy minden fajta rumok **brazíliai, jamaikai**, ugy szintén **Arrac de Batavia**, valódi francia és belföldi cognak, minden fajta theák megérkeztek s eredeti gyári áron nálam kaphatók.

Teljes tisztelettel **BISZTRITSÁNY LAJOS.**

Tisztelettel értesítjük az építető közönséget, vállalkozókat és hivatalo-
kat, hogy bizománysunk **Bisztritsány Lajos** uhoz Nagy-Enyedre nagyobb mennyiségű

Roman és Portland cementet
küldtünk. A beocsini cement legjobbnak bizonyult minden gyártmány

felett. Bizománysunk bármely állomásra a fentebbi beocsini gyártmányokból legolesóbban szállít bármekkora mennyiséget. Tisztelettel

BEOCSINI CZEMENT UNIÓ.

Az őszi évadra legelőnyösebben ismert **Dietrich és fia** cégétől nagy mennyiségű **kitűnő Brazíliai és Jamaika rumok** megérkeztek, ugyszintén **kitűnő Karaván és Király teák**, mint bizománi raktá-rornál, legolesóbban kaphatók.

A leghiresebb gőzmalmi liszteket leszállított áron ajánlom.

0	2	4	5	7	7/A
18	17	15	14	11	10

Ingyen élesztő!!!
5 kiló liszt vételnél a hozzá szükséges legjobb élesztőt **ingyen** szolgálom.

Korona-tyukszem- és szemölcs-tapaszt mindenkinek ajánlok. Egy doboz ára 30 kr. Biztos eredményről szavatolok, ellenben a pénz-teljesen visszaadom. **Friss caviárt, angolnát, pisztrángot, szárdi-niát** és **orosz halakat** jutányosan ajánlok. Teljes tisztelettel

1845 41—52

Bisztritsány Lajos.

Kitűnő jó ízű cuba-kavé kilója 1.50, 2—2.10.

Előfizetési fel-
helyben hához hordva
postán Küld
Egész évre
Fél évre
Negyedévre

Hirdetések d
centiméterenként 3
dők és gyárosok külön
ben reszesül
Bélyegdíj 30 kr

Nyílt tér sor
M e

A b

Bölesen intézke-
terséges boro
galomba hoza
1893. évi XXIII.
termelést vette ve
És bölesen inté-
nek különösen fo-
kereskedelmügyi-
zata és végrehaj-
résztelen rendelete
és bortermelet ve
és testet ölt.

Szükségessé tet-
hatalomnak a ma-
intézkedéseit az u-
talata, hogy már
hol a borhamisítá-
ketlen kufarok, k-
egyedüli dogmájul
alkalmas gyenge-
való vegyítése es
hozatala által a
keltetnek arra, ho-
nak és anyagi jav-
A legutóbbi idő-
törvényhozásunk e-
cselekménye a bor-
hetjük, hogy a tö-
lelő, czebravezető,
földmivelségi má-
egy interpellációr
helyeslése közben
a legszigorubbán f-
tése nem volt ür-
lozsvári, krak-
a törvény rendelke-
igazolják továbbá
tes munkálkodást h-
gok, hatóságok.

A törvény végre-
kötelességeiket poi-
Alsófehér vármegy
megalakítvák nálu-
ságok, működnek

Fe
Sűrű őszi kö-
Egyszerű fejt-
Könyeim hull-
Mely alatt te

Amint ottan-
Bánatomnak
Roskadoz a le-
Hogy en tova

Elvesztett ren-
Hiába keresle-
Epedő szívem
Elásott kínese

Hiába keresle-
Itt a földön e-
Könyeim zápo-
Oh mért nem

Kereslek szob-
Varom szellen
Eljön a sötét-
Téged még lá

Oh jöjj fel me-
Egyetlen szere-
Elmondhassom
Az árván hagy